

Zahlédl se v zrcadle. Stále měl černé kruhy pod očima, strniště na bradě vypadalo dost přerostlé, spíš se blížilo plnovousu, a jaksi mimo kontrolu. Zaznamenal několik trčících, dosti neučesaných pramenů vlasů, měl propadlé tváře a celkově poněkud nazelenalou barvu. Vzhledem ke svému elfímu původu se vyhodnotil jako v příšerném stavu. Dokonce zaznamenal i jeden šedivý vous! Nehoráznost! Vytrhl ho. Prudký pohyb ruky zabolet.

Oblékl se. Určitě o hodně rychleji, než bylo vzhledem ke jeho stavu rozumné. Raději o tom nepřemýšlel, protože pak by se musel zamyslet i nad tím, která ze dvou momentálních možností je hloupější nápad. A hlavně pro koho. Rozhodně nebyl ve stavu, aby se sebral a vyrazil někoho zachraňovat do mrazivých Špičáků. Ovšem nechat Lenorku dlouho bez dozoru, když se s ní dělo něco co spouštělo reakci jeho jizvy, nebylo o nic rozumnější. Nehodlal nechat Eli nikomu napospas. Nikomu, natož *ji samotné*. Jizva se nikdy nehlásila tak často a tak důrazně jako v posledních týdnech. Princezna byla na hraně propasti a byla tam zjevně už hodně dlouho. Musí ji najít. Musí ji najít hodně rychle. Přísahal. Nestál o to mít ji na svědomí. A s ní i zbytek světa.

Bylo na čase konečně zjistit, kde se Eli nachází. Elfové, temní trpaslíci i naprostá většina draků již opustila město. Dalo se tedy předpokládat, že počet těch, kteří by z něj chtěli informaci vytáhnout, vytlouct nebo vymámit, se omezil na minimum. Bezpečnější už to asi nebude.

Zkontroloval, jestli jsou dveře jeho komnat zamčené a s tichým záupněm se usadil na podlahu tam, kde předpokládal střed místnosti. Vytáhl šperk zpod košile. Uvědomil si,

že už ho nějakou dobu doslova svědí na hrudi, jako by chtěl být mermomocí použit. Zadíval se na něj, na jeho detaily.

Kargan, kříž stojící na středním krátkém rameni, ležícím proti tomu nejdelšímu, s kruhovitým propletencem okolo průsečíku ramen. Nebyl z drahého kovu, ale ze železa, ze kterého se vyráběly meče. Základní kříž s malými dekorativními patkami byl zdoben rytinami tak drobnými, že byl na omak hladký a rytiny viditelné, jen pokud na ně správně dopadalo světlo. Naopak okruží tvořily důmyslně propletené, tak tenké kovové nitky, že vypadaly jako tkaná krajka. Ve středu kříže byl zasazen šedočerný kamínek protkaný zelenými a modrými žilkami. Byl sice leštěný, ale ani tak nebyl hladký. Byl naopak hrubý stejně jako hory, ze kterých pocházel. Nebyl to drahokam. Dokonce se nedá ani říct, že by kameny raba byly nějak extra vzácné. Doslova *tvořily* Dračí hory v Eliině domovině, ale k nalezení byly jen tam. Podstatné však bylo, že pro Berbery měly tyto kameny hodně zvláštní význam. Šperky z nich vyrobené byly mnohdy ceněny mnohem víc než ty z drahých kamenů. Pro Berbery byly něco jako připomínkou a vědomím domova, jakýmsi kulturním uzemněním.

Tenhle konkrétní Kargan byl dvojčetem šperku, který Damian daroval berberské princezně. Zdobila ho druhá polovina téhož kamene raba. Jen runy byly zrcadlově ložené. Tady a teď nezáleželo na tom, že Kargan byl jediný symbol, který Berbeři uctívali. Nezáleželo dokonce ani na tom, co všechno představuje samotný šperk pro Eli. Faktem bylo, že Damianův Kargan měl vlastní kouzlo. Uměl najít svoje dvojče, ať už bylo kdekoliv.